

dene muligvis sætte Skibe i Gang, saa at vi fik daglig Dampskibsforbindelse med Norge, hvorved vi bleve satte i Stand til at føre vort Kød dertil i frisk Tilstand. Nu har det ogsaa vist sig, at den Forbedring, vi have faaet, har vakt Interesse i Norge. Man ønsker der at komme i Forbindelse med vore jyske Tog, og i Sommer, den 11te Juni, blev der paa den norske Rigsdag fremsat et Forslag til Trafikministeren deroppe, om han ikke fandt, at Tiden var belejlig til at opsigte den Traktat, man havde med de svenske Statsbaner, hvorefter disse mod en Subvention af 70,000 Kr. besørge den norske Post. Forespørgeren ytrede, at saavidt ham bekendt var den jyske Toggang bleven saa væsentlig forbedret, at der kunde være Grund til at forsøge at komme i Forbindelse med den danske Regering for hos denne mulig at opnaa det samme Gode, som man havde haft fra Sverige. Han fandt det enstaaende, at man skulde betale en Subvention for at faa den norske Post besørget gennem Sverige foruden det kontraktmæssige Bidrag, som man i øvrigt skulde give alle andre Lande. Der var en anden Stortingsmand, som støttede Forslaget, og det blev af Trafikministeren besvaret derhen, at det var en Sag, som han vilde have sin største Opmærksomhed henvendt paa; han skulde gøre, hvad han kunde, for at faa denne Sag undersøgt, og det forekom ogsaa ham, at Tiden kunde være inde til en Forandring, om han end ikke turde sige noget om, hvorvidt de danske Statsbaner vare saa stærke og dygtige, at de kunde byde en saadan Kørsel, som vilde være nødvendig for, at Norge kunde faa sin Post besørget lige saa hurtig som gennem Sverige. Han oplyste tillige, at Svenskerne anstrengte sig for at kunne tilbyde en meget god Route gennem Sverige over Trelleborg-Sassnitz til Berlin, ad hvilken man kunde komme fra Kristiania til Berlin paa 27 Timer, medens man nu bruger 32—34 Timer over Kjøbenhavn. Der vilde saaledes være Udsigt til, at Nordmændene slet ikke vilde komme over Kjøbenhavn, naar Svenskerne tilbød en saadan god Route; men den norske Trafikminister var tilbøjelig til at tro, at der gennem Jylland kunde bydes en saa hurtig Kørsel, at man kunde naa Hamborg i samme Tid, og i saa Fald vilde man muligvis foretrække den Route. Man ser saa ogsaa, at dette havde til Følge, at den 6te September udbød Regeringen til Licitation paa tre Skibe, som skulde besørge Postrouten Laurvik—Frederikshavn; og Tilbudene skulde indkomme den 17de

Oktober. Det er altsaa allerede sket. Nu er Spørgsmaalet, om den norske Regering vil finde Anledning til at søge Forhandling med den danske om at faa den danske Route sat i Gang og opnaa en saadan Ordning med vor Toggang gennem Jylland, at det kan være tilfredsstillende for dem. Jeg havde tænkt, at det næsten var en Selvfølge, at den danske Regering vilde anstrenge sig for at imødekomme Nordmændene i den Henseende, og at videre Omtale deraf vilde være overflødig. Men jeg har bragt i Erfaring, at der i Antwerpen har været afholdt en Konference mellem Banebestyrrelserne her i Europa, ved hvilken Danmark ogsaa har haft en Afsending, og at der var fremsat Forslag fra Jærnbanebestyrrelsen i Hamborg om at forbedre Nattogene fra Altona gennem Hertugdømmerne og op gennem Jylland til Frederikshavn, men at den danske Afsending havde svaret, at det var der ingen Grund til. Nu forekommer det mig, at naar vore Naboer i Syd og Nord stille Anmodning til os om at forbedre vor Toggang saaledes, at det passer for dem, er det ikke noget passende Svar at sige, at det er der ingen Grund til. Jeg ved ikke, hvad Grund man vil have, naar dette ikke er Grund nok, at saadanne Ønsker fremsættes. Jeg skal ikke inlade mig paa en Omtale af, hvordan Ordningen skal være, det vil jeg overlade til de paagældende Myndigheder. Jeg vil blot henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han viser al den Imødekommen, han kan, hvis den norske Regering fremsætter sine Ønsker med Hensyn til vor Toggang gennem Jylland, og hvis saadanne Ønsker muligvis ogsaa komme fra Tyskland. Jeg har det foregaaende Aar paavist, at det vel var en Forbedring, vi fik af vore Tog, om den end langt fra var tilfredsstillende, men da nu den norske Regering selv har begyndt at interessere sig for Sagen, er der saa meget mere Grund til at gaa yderligere frem paa Forbedringens Vej. Jeg tror, jeg tør paastaa, at det vil være af overordentlig Interesse for det jyske Landbrug. Det er en Sag, der har været forhandlet paa de jyske Landboforeningers Delegeretmøder gentagne Gange og nu ogsaa i Aar. Jeg begyndte med at udhæve, at det vilde have Betydning for vor Kødeksport. Den er allerede i stærk Udvikling, skønt vi have en saa daarlig Forbindelse som vel muligt med Christiania. Med Christianssand have vi daglig Forbindelse, og den Statistik, vi have, viser, at Kødeksporten til Christianssand har holdt sig om-